

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/59/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013201696
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013201696.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členov senátu JUDr. Eriky Šobichovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu : Q., narodený XX.X.XXXX, bytom v X., T., právne zastúpený : Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o, so sídlom kancelárie v Bratislave, Mostová 2, IČO : 35 724 111, proti žalovanému : Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 46, za účasti : 1/ ESTATE 03 s.r.o. v likvidácii, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 22, IČO : 35 966 785, 2/ Ing. T., bytom v X., T., 3/ Ing. T., bytom v X., K., 4/ Ing. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom v J. - P., U., 5/ Mgr. W., narodená X.X.XXXX, bytom v X. T., v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. A/2013/1438/MRV-4 z 15. júla 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 223/2013-78 z 05. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 223/2013-78 z 5. februára 2016 p o t v r d z u j e .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 6S 223/2013-78 z 5. februára 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. A/2013/1438/MRV-4 z 15. júla 2013 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej len „žalovaný správny orgán“) rozhodol, že mení odvolaním napadnuté rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 7192/52910/2012/STA/Kam/K-186 zo 7. decembra 2012 (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu“), ktorým Mestská časť Bratislava - Staré Mesto (ďalej len „prvoinštančný správny

orgán“) rozhodla podľa ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), že dodatočne povoľuje drobnú stavbu pri rodinnom dome súpisné číslo XXXX na K. ulici XX v X., na pozemku parcely č. 2591/7, k.ú. U. T. - Exteriérový bazén, pre stavebníka : Z-VILLA s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 22, podľa projektovej dokumentácie vypracovanej Ing. arch. O. Z., autorizovaný architekt, reg. č. XXXX H., XX/XX, tak, že dopĺňa ustanovenia Stavebného zákona, podľa ktorých stavebný úrad rozhodol, a to nasledovne : „podľa ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s ustanoveniami § 88a ods. 4 a § 66 stavebného zákona, ustanovenia § 10 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona“, a že mení názov stavebníka na „MERUM s.r.o., so sídlom Legionárska 7451/4, 911 01 Trenčín.“. Krajský súd účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd poukázal na ustanovenia § 66 ods. 1, § 88 ods. 1 písm. b/, § 88a ods. 1, ods. 4, ods. 5 a ods. 7, § 43, § 43d ods. 6, § 76 ods. 1 a § 139b ods. 6, ods. 7 a ods. 8 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a skonštatoval, že z administratívneho spisu zistil, že oznámenie o ústnom pojednávaní bolo žalobcovi skutočne doručené 19. októbra 2012, teda až po tom, ako sa ústne pojednávanie konalo. Krajský súd však zistil, že napriek tomu, že žalobca neuplatnil svoje námietky najneskôr pri ústnom konaní, ale neskôr, stavebný úrad sa vznesenými námietkami žalobcu zaoberal v napadnutom rozhodnutí, vyhodnotil ich a vo výroku rozhodnutia námietkam nevyhovел. Žalobca mal teda možnosť uplatniť svoje námietky v konaní o dodatočnom povolení predmetnej stavby a jeho procesné práva v tomto konaní neboli porušené. Svedčí o tom aj skutočnosť, že žalobca riadne a včas podal odvolanie voči rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu o dodatočnom povolení stavby a v dôsledku tohto odvolania rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu nenadobudlo právoplatnosť.

Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné, z dôvodu, že žalovaný správny orgán sa nezaoberal, či nedostatočne zaoberal dôvodmi odvolania žalobcu. Námietkou žalobcu týkajúcou sa hlučnosti stavby sa žalovaný správny orgán v rozhodnutí zaoberal. Konštatoval, že stavebný úrad v podmienkach pre dokončenie stavby v napadnutom rozhodnutí stanovil podmienku číslo 3 a určil stavebníkovi realizovať také opatrenia, ktoré budú minimalizovať hluk z jeho prevádzky a zároveň v kolaudačnom konaní musí stavebník preukázať protokolom z merania hluku súlad v rozhodnutí uvedenou vyhláškou. Ďalej k námietke o ohrozovaní životného prostredia prevádzkou bazéna žalovaný správny orgán uviedol, že v zmysle technickej správy typovej technológie bazéna, je dezinfekcia a úprava pH navrhnutá automatickým zariadením pre ošetrovanie vody ProMinent ORP a PH pre bazén. Obsahuje meranie a automatickú korekciu pH, ako aj meranie koncentrácie chlóru chlórovou sondou a automatickou reguláciou chlórovania. Typové zariadenia takéhoto druhu majú aj svoje atesty a osvedčenia, ktoré stavebník predkladá pri kolaudácii stavby. Žalobca teda krajskému súdu nepreukázal, že uvedené skutočnosti spôsobia narušenie jeho pokojného bývania, a že prevádzka bazéna ohrozí životné prostredie. Naopak, žalovaný správny orgán správne poukázal na skutočnosť, že otázka hlučnosti bazéna a regulácie koncentrácií chlóru budú ešte predmetom kontroly v kolaudačnom konaní a bazén nebude možné užívať, ak nebudú splnené uvedené podmienky bezpečnej prevádzky bazéna. Taktiež námietka ohľadom neprímerane silného osvetlenia bazéna nebola žalobcom nijakým spôsobom preukázaná, podložená relevantnými dôkazmi o tom, takým spôsobom zasahuje osvetlenie bazéna do pokojného užívania žalobcovho domu. Krajský súd v súvislosti s uvedenými námietkami nezistil také pochybenie, pre ktoré by musel rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušiť.

Krajský súd ďalej poukázal na ustanovenia § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že súdnictvo je upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a v tejto časti je aj špecificky upravený okruh účastníkov, ktorý je viazaný na účasť v administratívnom konaní. Oproti všeobecnému súdnictvu v správnom súdnictve je určená i tzv. aktívna procesná legitímácia i pasívna procesná legitímácia. V ustanovení § 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je uvedené, že účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Podľa § 250 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukraťená na svojich právach (aktívna procesná legitímácia). Kto môže byť žalovaným je upravené v § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku tak, že pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni (pasívna procesná legitímácia). Z toho je zrejmé, že okruh účastníkov je závislý na okruhu účastníkov administratívneho konania, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie. Konanie o

prieskum zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy má výrazne individuálny charakter, pretože predmetom prieskumu je porušenie individuálnych práv konkrétneho právneho subjektu - účastníka administratívneho konania.

Súd skúma aktívnu legitímáciu žalobcu ex offio. Krajský súd mal za to, že procesná legitímácia žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, bola daná. Žalobca bol v čase vydania dodatočného stavebného povolenia účastníkom stavebného konania a bolo jeho zákonným právom vydané rozhodnutie a postup stavebného úradu napadnúť. V tomto prípade však mal krajský súd za to, že žalobca v žalobe nepreukázal v konaní porušenie svojich subjektívnych práv, keď namietal nesúlad rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu s územným plánom Hlavného mesta - Bratislavy a s územným plánom zóny A4 Mudroňova sever - Palisády, prekročenie povoleného indexu zastavanosti v danom území, či nesprávne posúdenie stavby ako drobnej stavby, neuviedol, akým spôsobom nedodržanie zásad územného plánu, resp. posúdenie stavby zasiahlo do jeho subjektívnych práv, čo zakladá dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie a preto krajský súd žalobu aj z tohto dôvodu žalobu zamietol.

Stavebný úrad musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide skutočne o občianskoprávne námietky, ktoré skutočne preukazujú porušenie subjektívnych práv alebo námietky územno-technického, prípadne stavebno-technického charakteru, ktoré sú upravené stavebnými predpismi. Pritom môže dôjsť aj k vzájomnému prelínaniu posúdenia námietok. Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu, krajský súd dospel k názoru, že žalovaný správny orgán sa dostatočne podrobne vo svojom rozhodnutí vysporiadal s námietkami žalobcov ohľadom hluku, znečistenia životného prostredia. Námietkou osvetlenia sa žalovaný správny orgán v rozhodnutí nezaoberal výslovne. Krajský súd však túto skutočnosť nepovažoval za takú, ktorá je spôsobilá privodiť zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Krajský súd zistil z predloženého administratívneho spisu, že žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu namietal, že osvetlenie bazéna znamená, že bude používaný aj v noci, čo spôsobí hluk. Taktiež namietal, že osvetlenie priťahuje komáre a iné druhy hmyzu, čo naruší pohodu bývania žalobcovej rodiny. Tieto namietané skutočnosti je možné z hľadiska ich charakteru považovať skôr za účelové s cieľom skomplikovať dodatočné povolenie stavby. Žalobca býva s rodinou v zastavanej časti mesta a ako v takej, musí predpokladať určitú mieru večerného osvetlenia. Z jeho podaní nie je jasné, ako osvetlenie bazéna na susednom pozemku zvýši výskyt komárov, či iného hmyzu. Taktiež námietka hluku a večerného užívania bazénu sa javí ako špekulácia. Nie je preukázané, že večerné osvetlenie spôsobí nadmerný hluk vo večerných hodinách. Ak by aj táto hypotetická situácia nastala, žalobcovi prislúchajú zákonné nástroje na riešenie takýchto situácií občianskeho spolunažívania.

Krajský súd sa podrobne zaoberal aj ostatnými námietkami, avšak tieto vyhodnotil ako námietky stavebno-technického charakteru, kde žalobca nepreukázal vecnú aktívnu legitímáciu v zmysle ustanovení § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca nemá postavenie subjektu ochraňujúceho verejný záujem, môže sa brániť len v prípade, že boli priamo dotknuté jeho práva, či právom chránené záujmy. Toto v konaní preukázané nebolo.

Z obsahu dotknutého spisového materiálu, nevyplývalo, že by zo strany stavebníkov stavbou bazéna objektívne došlo, resp. mohlo dôjsť k ohrozeniu, či obmedzeniu práv žalobcov (vrátane práv vlastníckych) ako vlastníkov susediacej nehnuteľnosti a k narušeniu ich pohody bývania tak, ako tvrdia žalobcovia. Z obsahu spisového materiálu je skôr zrejmé, že v preskúmvanej veci viac ako o stavebno-technický problém, išlo o medziľudské vzťahy dvoch susedov.

Žaloba neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa žalovaný správny orgán nebol podrobne vysporiadal a ktorými by žalobca bol preukázal konkrétne porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv, alebo preukázali, že správne orgány v stavebnom konaní pri vykonávaní a hodnotení dôkazov porušili ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (§ 140 stavebného zákona).

Podľa § 250j ods. 1 OSP ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia považoval krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu za vecne správne a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak mal žalobca úspech celkom alebo

sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

O trovách konania krajský súd rozhodol s prihliadnutím na ustanovenie § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v konaní, nepriznal ich náhradu a žalovaný správny orgán na náhradu trov konania zo zákona nemá nárok.

II.

Odvolanie žalobcu

Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 223/2013-78 z 05. februára 2016 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu a vec vráti žalovanému správny orgán na ďalšie konanie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 404,01 eur s DPH.

V podanom odvolaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že v priebehu konania poukazoval na dve zásadné skutočnosti a to, že sporná stavba - exteriérový bazén nie je drobnou stavbou a že došlo nielen k porušeniu Správneho poriadku ako aj Územného plánu zóny A4 Mudroňova sever - Palisády a tým v konečnom dôsledku aj subjektívnych práv žalobcu.

Nerešpektovanie verejného záujmu a vydanie rozhodnutia v stavebnom konaní, ktoré je v rozpore so zákonom, spôsobilo podľa žalobcu v konečnom dôsledku v predmetnom spore aj porušenie jeho subjektívnych práv a preto nemožno tieto aspekty striktné oddeľovať bez vnímania ich vzájomnej prepojenosti.

Napokon žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu opätovne namietal to, nemal možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním 11. októbra 2012, pretože mu nebolo doručené o tom včas oznámenie a hoci mal možnosť uplatniť svoje námietky a pripomienky, stavebný úrad porušil jeho procesné práva v zmysle zásady podľa ustanovenia § 3 ods. 2 Správneho poriadku.

III.

Vyjadrenie žalovaného správneho orgánu k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný správny orgán listom z 03. mája 2016 a uviedol, že po preštudovaní odvolania konštatuje, že sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že postupom a rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona. Krajský súd podľa žalovaného správneho orgánu správne skonštatoval, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je vecne právne správne, správny orgán rozhodol vo veci skutkovo správne v súlade so zákonom, preto podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalobu zamietol.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní podanom žalobcom podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § s 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený

minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Predmetom konania na odvolacom súde je preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu žalovaného správneho orgánu č. A/2013/1438/MRV-4 z 15. júla 2013, ktorým Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky rozhodol, že mení odvolaním napadnuté rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 7192/52910/2012/STA/Kam/K-186 zo 7. decembra 2012, ktorým Mestská časť Bratislava - Staré Mesto rozhodla podľa ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), že dodatočne povoľuje drobnú stavbu pri rodinnom dome súpisné číslo XXXX na K. ulici XX v X., na pozemku parcely č. 2591/7, k. ú. U. T. - Exteriérový bazén, pre stavebníka : Z-VILLA s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 22, podľa projektovej dokumentácie vypracovanej Ing. arch. O. Z., autorizovaný architekt, reg. č. XXXX H., XX/XX, tak, že dopĺňa ustanovenia Stavebného zákona, podľa ktorých stavebný úrad rozhodol, a to nasledovne : „podľa ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s ustanoveniami § 88a ods. 4 a § 66 stavebného zákona, ustanovenia § 10 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona“, a že mení názov stavebníka na „MERUM s.r.o., so sídlom Legionárska 7451/4, 911 01 Trenčín.“.

Odvolací súd preskúmajúc odvolaním napadnuté rozhodnutie ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu podaného odvolania konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávaný prípad.

Podľa názoru odvolacieho súdu, bola celá vec prešetrovaná riadne a skutkový stav bol podrobne zistený, o čom svedčí obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplýva uvedené. V súdnom konaní bolo obsahom administratívneho spisu preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako krajský súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia s tým, že krajský súd dostatočne podrobne a presne posúdil zistený skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené. Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch inštancií a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd za správny. Preto sa s ním odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní dopĺňa nasledovné.

V súvislosti s odvolacou námietkou ohľadom toho, že krajský súd vyhodnotil viaceré žalobcove

námietky ako neprípustné z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie žalobcu, odvolací súd uvádza, že žalobca musí uniesť dôkazné bremeno (má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť) vo vzťahu k porušeniu jeho subjektívnych práv alebo právnom chránených záujmov. Samotný tvrdený nesúlad rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu s územným plánom, prekročenie povoleného indexu zastavanosti v danom území, či nesprávne posúdenie stavby ako drobnej stavby, nie sú relevantnými žalobnými námietkami, pokiaľ žalobca neuvedie, akým spôsobom došlo k zásahu do žalobcovej sféry subjektívnych práv. Len poukazovanie žalobcu na rozpor predmetnej stavby s územným plánom či porušenie verejného záujmu nestačí. Napokon, neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že krajský súd sa konkrétnymi námietkami žalobcu, ktoré smerovali k porušeniu sféry jeho subjektívnych práv, náležite vysporiadal, čo žalobca ani v podanom odvolaní nespochybňoval.

Vo vzťahu k odvolacej námietke, že žalobca nebol riadne predvolaný na ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním 11. októbra 2012, čím boli porušené jeho procesné práva, odvolací súd uvádza, že krajský súd sa riadne a dostatočným spôsobom, ktorý náležite aj odôvodnil, vysporiadal s touto žalobnou námietkou žalobcu, keď všetky žalobcove námietky v správnom konaní vzali prvoinštančný správny orgán ako aj žalovaný správny orgán v úvahu a riadne sa s nimi vysporiadali, hoci boli podané oneskorene v zmysle koncentračnej zásady. Žalobca aj podľa názoru odvolacieho súdu tak mal možnosť uplatniť jemu patriace procesné práva a preto postup prvoinštančného správneho orgánu nemožno vyhodnotiť ako postup, ktorý by mal za následok nezákonnosť samotného rozhodnutia.

Napokon odvolací súd dodáva, že žalobca v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozhodnutia krajského súdu, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Odvolací súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje.

Odvolací súd preto nevyhovел podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 223/2013-78 z 05. februára 2016 ako vecne správny podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zamietnutie žaloby krajským súdom.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 a contrario Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s ustanovením § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný mal v konaní úspech, avšak správneho orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnom konaní neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.